

12a Edició del Premi Literari Peixets

1a categoria (1r i 2n ESO)

Primer premi: **JORGE OCHANDO DÍEZ, AITANA MOYA PÉREZ, DAVID CATALÁ BALLESTER, SONIA HERRAIZ LLEÓ (2n ESO A)**

Segon premi: **MARIA ALEJANDRA PAZ ABADIA (1r ESO C)**

2a categoria (3r, 4tESO i batxillerat)

Primer premi: **EVA LIMORTI GARRIDO 2n Batx A**

Segon premi: **SANDRO CRUZ DÍAZ 1r Batx B**

Mencions d'honor:

CARLA GONZÁLEZ FUERTES (4t ESO A)

NURIA BELENGUER JIMÉNEZ (1r BATX B)

IGNACIO MARTÍNEZ VALERO (2n BATX A)

1a CATEGORIA – 1r PREMI

Hi ha xiquets de tot el món,
Rússia, Marroc i fins i tot Hong Kong;
però sigueu del país que sigueu,
vosaltres, els nostres amics sereu.

Cada u té els seus costums
i tots junts hem de conviure
per estimar-nos tots en harmonia
i per fer un millor lloc per viure

Hem de repartir un missatge d'unió
perquè se n'adone tota la població.
La nostra llar hem de compartir
si tots al col.le volem gaudir.

Al nostre col.le hi ha molta diversitat,
però no importa color, cultura ni religió;
sempre estarem amb els braços oberts,
tots som iguals i volem acceptació.

Que no discriminem cap raça;
ajuda'ns a aconseguir la igualtat
perquè amb l'ajuda de tots,
podrem viure amb normalitat.

JORGE OCHANDO DÍEZ, AITANA MOYA PÉREZ, DAVID CATALÁ
BALLESTER, SONIA HERRAIZ LLEÓ
(2n ESO A)

1a CATEGORIA – 2n PREMI

TOTS SOM PERSONES AMB DRETS

*Un amic tinc diferent als demés;
és el meu amic, això trenca esquemes.
El deixen de costat i això em preocupa;
aquest xiquet no té cap culpa.*

*El rebutgen, no els agrada;
i a mi, això m'enfada.
Veig en els seus ulls claredat
que reflecteix humanitat.*

*Al meu jardí totes les flors
No són sempre de colors.
M'és igual la grandària o color,
jo les tracte amb molta dolçor.*

*Sé pel que està passant
i no ho està contant.
L'important és un col.le amb bondat;
al meu estàs convidat.*

*Dona igual si eres
francés, colombià, espanyol o anglés.
No importa la nacionalitat,
al nostre col.le tindràs seguretat*

MARIA ALEJANDRA PAZ ABADIA(1r ESO C)

2a CATEGORIA – 1r PREMI

VULL

*Et vull lliure,
lliure sense fronteres,
fronteres que no et deixen viure.
Vull que camines sense mirar enrere.*

*Vull conèixer la teua llengua
D'àrab, africana o com la meua.
Vull sentir la teua cultura,
viure-la com si fora meua.*

*Que no hi haja fronteres.
Que mai hages de lluitar.
Que sols esclaten petards i rialles.
Que hi haja un horitzó al qual mirar.*

*No vull que arribes en pastera,
ni que arrisques la teua vida.
No vull que saltes la frontera.
Vull una opció segura com a eixida.*

*Vull que trenques els mapes,
que defengues la teua cultura,
(com jo faria de les meues Falles)
i mai et sentes mal rebuda.*

*Vull que lloes la pell que et cobreix,
pell que no pot ser menyspreada per ningú,
amb la que ningú ja t'emmudeix,
siga to orxata o fosca com el fum.*

Que mai escoltes més un so
que no siga d'un coet o masclet,
Sorolls de València i il.lusió,
no bèl.lics i dolents.

Vull que amb aquesta cançó d'esperança,
al ritme de dolçaines i tabals,
observar que la societat avança
i les fronteres no limiten com abans.

EVA LIMORTI GARRIDO 2n Batxillerat A

2a CATEGORIA – 2n PREMI

Un nou company hui ha arribat,
un poc tímida, però agradable;
algunes històries ens ha contat
de la guerra al seu país interminable

Ha deixat amics i família darrere,
que una millor vida ací l'espera.
És un xiquet jove que no comprén
que el miren malament en la frontera

Per tindre la pell més fosca,
per tindre del cabell rissat,
per tindre ulls amarronats,
no és distint ni especial.

A tots els nous hem d'acollir,
encara que no siguen d'Espanya;
és perquè han hagut de fugir;
la seua tristesa no enganya.

*Hem de saber la gravetat,
i al nostre company ajudar,
que a voltes es sent aterrit
per tot el que pot recordar*

*Venen en busca de la felicitat
Perque al seu país no existeix,
Un col.le sense fronteres de veritat
en què cada xiquet siga feliç*

SANDRO CRUZ DÍAZ 1r Batx B

2a CATEGORIA – MENCIIONS D'HONOR

*Si tots siguerem iguals,
seria molt avorrit.
És millor ser especial
i fer un món divertit.*

*Al meu col.le hi ha persones
de diferent nacionalitat;
aprenen diferents cultures
i en la mateixa igualtat.*

*Pot ser pel que menges,
pels ulls amb que els veges,
pot ser pel color de pell,
però no canvies res d'ells.*

*Que tots siguem diferents
és el més normal.
Entre els diferents continents,
ens coneixerem com cal.*

*Tenim formes diferents
per entendre el nostre món,
però no hi ha cap problema
si ho fas de tot cor.*

CARLA GONZÁLEZ FUERTES (4t ESO A)

GAUDIX-LO AMB MI

En parlar amb Abdul
sobre el tema oportú,
m'adone que tot el món
no viu com jo

I és que em conta
que on ell vivia,
per anar a l'escola
caminar tres quilòmetres devia

Alçant-se a les quatre de la matinada,
tenint molt poc a la panxa,
començava la caminada
agafant de la mà la seua germana.

Mentre la xarrada continuava,
jo el nostre col.le contemplava,
pensant en la sort que tenim
tots els que ací assistim.

Per això m'agradaria compartir-lo
amb tots els que vulguen gaudir-lo,
creant una gran unió
i així serguir fent un col.le per a tots.

NURIA BELENGUER JIMÉNEZ (1r BATX B)

SENSE FRONTERES

Un país amb cent nacions.
Nacions compartint un cor.
Cor de carn banyat en or.
Or de groc, roig, blanc i marró.

Llibertat i igualtat,
Lleis de vida i convivència.
Encara essent l'ascendència
Sense cap fraternitat.

En un món globalitzat ,
Ningú es pot deixar al marge
Soterrant la seua imatge
Enfonsant-se son costat.

Fa temps ja que convivim
Rivalitzant amb immigrants
On hem deixat el record?
Nosaltres fórem emigrants.

Terra solament hi ha una;
Esta és per a tot el món.
Res d'espais entre fronteres.
Els països són comuns,
Si tots som d'un mateix lloc.

Doncs no s'ha de recordar
On vam nàixer i créixer
No és res d'açò important.

Ja s'ha fet açò prou de temps,
On s'han discriminat persones
Solament per ser diferents.

És ara més necessari que mai
Lluny hem de posar-nos d'aquestes situacions
Lluny de discriminar sense raons

Units com un poble sense fronteres
Cap persona situada darrere
Hem d'avançar amb llibertats com a banderes.

IGNACIO MARTÍNEZ VALERO (2n BATX A)